

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
terviktekst
01.03.2018
Mitte jõustunud redaktsioon
RT I, 04.07.2017, 80

Perekonnaseisutoimingute seadus

Vastu võetud 20.05.2009

[RT I 2009, 30, 177](#)

jõustumine 01.07.2010, osaliselt 22.06.2009. a.

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
22.04.2010	RT I 2010, 20, 103	18.05.2010, osaliselt 28.05.2010
17.06.2010	RT I 2010, 38, 231	01.07.2010
08.12.2010	RT I, 21.12.2010, 4	01.01.2011
08.12.2010	RT I, 28.12.2010, 6	01.01.2011
05.12.2012	RT I, 19.12.2012, 1	01.01.2013, osaliselt 29.12.2012
07.11.2013	RT I, 22.11.2013, 1	01.01.2014
11.12.2013	RT I, 23.12.2013, 1	01.01.2014, osaliselt 01.01.2020
19.02.2014	RT I, 13.03.2014, 4	01.07.2014
11.06.2014	RT I, 21.06.2014, 8	01.01.2015
11.06.2014	RT I, 29.06.2014, 3	09.07.2014, osaliselt 01.01.2015 ja 01.05.2015
19.06.2014	RT I, 29.06.2014, 109	01.07.2014, Vabariigi Valitsuse seaduse § 107 ³ lõike 4 alusel asendatud ministrite ametinimetused.
17.12.2015	RT I, 31.12.2015, 31	01.01.2016
16.02.2016	RT I, 10.03.2016, 1	01.07.2016
07.12.2016	RT I, 21.12.2016, 1	01.03.2018
14.06.2017	RT I, 04.07.2017, 1	01.01.2018, osaliselt 14.07.2017

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

- (1) Käesolev seadus sätestab perekonnaseisuasutuste pädevuse ja ülesanded, perekonnaseisutoimingute tegemise korra ning isikute õigused ja kohustused perekonnaseisutoimingute tegemisel.
- (2) Käesoleva seadusega reguleerimata küsimustes kohaldatakse rahvastikuregistri seadust.
- (3) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid käesoleva seaduse erisusi arvestades.

§ 2. Perekonnaseisukanne

- (1) Perekonnaseisukanne on sünni, surma, abielu sõlmimise, abielu lahutamise ning muu registreerimisele kuuluva perekonna- või nimeõigusliku muudatuse kohta rahvastikuregistrisse kantavate andmete (edaspidi *perekonnaseisuandmed*) kogum.
- (2) [Valdkonna eest vastutav ministervõib](#) määrusega kehtestada perekonnaseisukannete tegemise täpse korra.

(3) Perekonnaseisuandmeid säilitatakse rahvastikuregistris.

(4) Rahvastikuregistrisse kantakse üksnes seaduses nimetatud perekonnaseisuandmed seaduses sätestatud juhtudel.

(5) Eeldatakse, et rahvastikuregistrisse kantud perekonnaseisuandmed on õiged.

§ 3. Perekonnaseisuasutus

(1) Perekonnaseisuasutus registreerib sünde ja surmi, kinnitab abielude sõlmimist ja lahutamist ning teeb rahvastikuregistrisse sellest tulenevaid perekonna- ja nimeõiguslikke muudatusi kajastavaid kandeid, muudab ja parandab rahvastikuregistrisse kantud andmeid ning väljastab perekonnaseisuandmetest rahvastikuregistri väljavõtteid (edaspidi *perekonnaseisutoimingud*).

(2) Perekonnaseisuasutused on:

- 1) valla- ja linnavalitsus;
- 2) maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus;
[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]
- 3) Eesti välisesindus;
- 4) Siseministeerium.

(3) Valla- ja linnavalitsus registreerib sünde ja surmi käesoleva seaduse §-des 21 ja 31 sätestatud juhtudel, väljastab esmaseid sünni- ja surmatõendeid ning teeb sünni registreerimisega seonduvaid nimeõiguslikke muudatusi.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(3¹) Käesoleva seaduse alusel valla- või linnavalitsuses tehtava perekonnaseisutoimingu kui kohaliku omavalitsuse üksuse täidetava riikliku ülesande kulud hüvitatakse valla- ja linnavalitsusele riigieelarvest *Vabariigi Valitsuse* kehtestatud ulatuses.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(3²) Maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus käesoleva seaduse tähenduses on kohaliku omavalitsuse üksus või tema õigusjärglane, kuhu kuulub loetelus nimetatud haldusüksus:

- 1) Haapsalu linn;
- 2) Hiiu vald (Kärdla linn);
- 3) Jõgeva linn;
- 4) Jõhvi vald (Jõhvi linn);
- 5) Kuressaare linn;
- 6) Narva linn;
- 7) Paide linn;
- 8) Põlva vald (Põlva linn);
- 9) Pärnu linn;
- 10) Rakvere linn;
- 11) Rapla vald (Rapla linn);
- 12) Tallinn;
- 13) Tartu linn;
- 14) Valga linn;
- 15) Viljandi linn;
- 16) Võru linn.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(4) Maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus kinnitab lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud toimingutele abielude sõlmimist ja lahutamist, muudab ja parandab perekonnaseisuandmeid, teeb andmehõivekandeid perekonnaseisuaktide, kohtulahendite ja välisriigi perekonnaseisudokumentide alusel, annab väljavõtteid perekonnaseisuandmetest ja ärakirju perekonnaseisudokumentidest, teeb nimeõiguslikke muudatusi kajastavaid kandeid ning seaduses sätestatud juhtudel muid perekonnaseisutoiminguid. Maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus juhendab vaimulikke perekonnaseisutoimingute tegemise küsimustes.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(5) Konsulaarametnik teeb kandeid välisriigi perekonnaseisudokumentide alusel ja annab väljavõtteid perekonnaseisuandmetest.

[RT I, 21.12.2010, 4- jõust. 01.01.2011]

(6) Siseministeerium juhendab perekonnaseisuasutusi perekonnaseisutoimingute tegemise küsimustes, muudab ja parandab perekonnaseisuandmeid, annab väljavõtteid ja ärakirju perekonnaseisudokumentidest, teeb andmehõivekandeid perekonnaseisudokumentide ja kohtulahendite alusel ning nimeõiguslikke muudatusi kajastavaid kandeid, säilitab Siseministeeriumile üleantud perekonnaseisudokumente ja teeb seaduses sätestatud juhtudel muid perekonnaseisutoiminguid. Siseministeerium korraldab perekonnaseisumetnike koolitust ja eksamit.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(7) Kiriku, koguduse või koguduste liidu vaimulik täidab abielu sõlmimisega seonduvaid perekonnaseisuasutuse ülesandeid, kui valdkonna eest vastutav minister on talle käesoleva seaduse § 17 kohaselt vastava õiguse andnud.

(8) Notar täidab abielu sõlmimise ja lahutamise seotud perekonnaseisuasutuse ülesandeid notariaadiseaduses ja perekonnaseaduses sätestatud erisustega.
[RT I, 10.03.2016, 1- jõust. 01.07.2016]

§ 4. Perekonnaseisuametnik

(1) Perekonnaseisuametnik on perekonnaseisuasutuse ametnik, kelle teenistustülesandeks on perekonnaseisutoimingute tegemine.

(2) Perekonnaseisuametnikuks võib nimetada isiku, kes vastab avaliku teenistuse seaduses sätestatud nõuetele ning kellele valdkonna eest vastutav minister on andnud pärast perekonnaseisuametniku eksami sooritamist perekonnaseisuametnikuna tegutsemise õiguse. Perekonnaseisuametnikuna tegutsemise õiguse annab valdkonna eest vastutav minister ametnikule viieks aastaks.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3) Perekonnaseisuametniku eksamil kontrollitakse ametniku ja vaimuliku teadmisi perekonnaõigusest ning perekonnaseisutoimingute tegemise õiguslikest alustest ja ametniku teadmisi perekonnaseisutoimingute tegemise infotehnoloogilisest korraldusest. Eksamil eelneb ettevalmistav koolitus. Koolitusel osalemine ei ole eksami sooritajale kohustuslik.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3¹) Valdkonna eest vastutav minister pikendab iga viie aasta möödumisel perekonnaseisuametnikuna tegutsemise õigust järgmiseks viieks aastaks käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud eksami läbimise korral.
[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud koolituse ja eksami korra ning perekonnaseisuametniku tunnistuse vormi kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) määrusega.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata perekonnaseisutoiminguid tegevale konsulaarametnikule ja notarile. Abielu sõlmimise ning lahutamise kinnitamise pädevuse saamiseks peab notar läbima atesteerimise perekonnaõiguse, nimeõiguse ja perekonnaseisutoimingute tegemise õiguslike aluste ning infotehnoloogilise korralduse tundmise kohta. Notari atesteerimise korraldab Notarite Koda [Vabariigi Valitsuse](#) kehtestatud korras.
[RT I 2010, 20, 103- jõust. 28.05.2010]

§ 5. Perekonnaseisutoimingute tegemise õiguse kehtetuks tunnistamine

Valdkonna eest vastutav minister võib tunnistada kehtetuks perekonnaseisuametniku õiguse teha perekonnaseisutoiminguid:

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

1) kui perekonnaseisuametniku tegevus perekonnaseisutoimingute tegemisel on vastuolus õigusaktidega ja perekonnaseisuametnik on seeläbi pannud toime raske ametialase üleastumise;

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

2) perekonnaseisuametniku taotluse alusel;

3) perekonnaseisuasutuse põhjendatud ettepaneku alusel.

§ 6. Perekonnaseisukande alus

(1) Perekonnaseisukande tegemiseks esitatakse seaduses sätestatud nõuetele vastav avaldus ning seaduses sätestatud juhtudel dokument, mis tõendab registrisse kantavat asjaolu. Perekonnaseisukande tegemiseks vajaliku asjaolu kindlakstegemiseks võib perekonnaseisuametnik rakendada haldusmenetluse seaduses sätestatud uurimis põhimõtet. Dokumendi või andmete esitamist ei nõuta, kui kande tegemiseks vajalikke andmeid on võimalik saada rahvastikuregistrist.

(2) Perekonnaseisukandele lisatakse viide, mis võimaldab kande aluseks oleva avalduse või dokumendiga tutvuda. Kui avaldus või dokument ei ole koostatud elektrooniliselt, annab perekonnaseisuametnik sellele elektroonilist taasesitamist võimaldava vormi.

(3) Perekonnaseisukande aluseks olev välisriigi dokument peab olema legaliseeritud või kinnitatud välisriigi avaliku dokumendi legaliseerimise nõude tühistamise konventsiooni artikli 3 esimeses lõikes nimetatud tunnistusega (*apostille'ga*), välja arvatud juhul, kui välisleping näeb ette teisiti või kui dokument edastatakse diplomaatiliste või ametlike kanalite kaudu.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(4) Perekonnaseisukande aluseks olev välisriigi kohtulahend peab olema tunnustatud vastavalt välislepingule või tsiviilkohtumenetluse seadustikule.

(5) Perekonnaseisuasutusele esitatavad dokumendid peavad olema eesti keeles või võõrkeelsete dokumentide puhul tõlgitud eesti, vene või inglise keelde, välja arvatud juhul, kui dokument on vene- või ingliskeelne. Tõlge peab olema vandetõlgi tehtud või tõlke õigsus peab olema notariaalselt kinnitatud.
[RT I, 23.12.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 7. Perekonnaseisukande tegemine

(1) Rahvastikuregistrisse kantavat asjaolu kinnitav või tuvastav perekonnaseisuametnik teeb otsuse perekonnaseisukandena. Kirjalikult vormistatakse vaid kande tegemisest keeldumise otsus.

(1¹) Perekonnaseisukanded registreeritakse rahvastikuregistris.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Perekonnaseisukanne peab sisaldama perekonnaseisuasutuse nimetust, kande kuupäeva ja numbrit.

(3) Perekonnaseisukanne tehakse nõuetekohase avalduse alusel. Seaduses sätestatud juhtudel teeb perekonnaseisuametnik perekonnaseisukande omal algatusel (ametiülesande korras).

(4) Perekonnaseisukande tegemisel kannab perekonnaseisuametnik rahvastikuregistrisse käesolevas seaduses sätestatud andmed. Enne kande tegemist veendub perekonnaseisuametnik andmete õigsuses. Kande tegemisel kasutatakse võimaluse korral juba varem registrisse kantud andmeid. Kanne tegev perekonnaseisuametnik peab kontrollima kande õigsust, täielikkust ja salvestamist rahvastikuregistrisse.

(5) Andmete puudumisel jäetakse andmeväljad tühjaks.

(6) Perekonnaseisukanne tehakse perekonnaseisuasutuses, kuhu on esitatud avaldus isiku perekonnaseisuga seotud või muu rahvastikuregistrisse kantava asjaolu kinnitamiseks või tuvastamiseks.

(7) Perekonnaseisukannet tuleb kohalviibivale avaldajale tutvustada ja teatada, et soovi korral antakse avaldajale väljavõte loodud või muudetud perekonnaseisuandmetest. Eemalviibivale avaldajale saadetakse väljavõte tema nõudel elektrooniliselt või lihtkirjaga.

(8) Kui kannete tegemine rahvastikuregistrisse ei ole ajutiselt võimalik, tehakse kanded paberil. Paberil tehtud kanded võetakse rahvastikuregistrisse üle andmehõivekandega niipea, kui see on jälle võimalik. Siseministeeriumile edastatakse säilitamiseks paberil tehtud kande ja andmehõivekannete väljatrükid.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(9) Paberil tehtavate kannete vormi kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) ning valdkonna eest vastutaval ministril on lisaks õigus reguleerida määrusega käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud menetluse üksikasju.

(10) Rahvastikuregistrisse käesoleva seaduse alusel tehtud kandest tuleb teha viivitamata kande tegija poolt allkirjastatud väljatrükk ning edastada see säilitamiseks Siseministeeriumile. Väljatrüki edastamise ja säilitamise korra kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#). Kui andmehõivekanne tehakse välisriigi dokumendi alusel, edastatakse Siseministeeriumile koos allkirjastatud väljatrükiga ka kande aluseks oleva dokumendi ametniku allkirjastatud koopia.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(11) Kanded, mille tegemisel kontrollitakse kande alusdokumendi formaalseid eeldusi dokumendi sisu kontrollimata, tehakse andmehõivekandega. Andmete õigsuse eest vastutab sellisel juhul dokumendi väljaandja.

§ 8. Perekonnaseisukande jõustumine

(1) Perekonnaseisukande jõustumise eelduseks on selle allkirjastamine kande tegemiseks pädeva perekonnaseisuametniku poolt.

(2) Perekonnaseisukanne allkirjastatakse digitaalselt.

(3) Perekonnaseisukanne jõustub selle salvestamisel rahvastikuregistrisse. Paberil tehtud perekonnaseisukanne jõustub selle allkirjastamisel perekonnaseisuametniku poolt.

§ 9. Perekonnaseisuasutusele esitatav avaldus

(1) Perekonnaseisutoimingu tegemise avalduse esitab isik, kelle kohta perekonnaseisukanne tehakse. Muu isiku avalduse alusel või ametiülesande korras tehakse kande üksnes seaduses sätestatud juhtudel.

(2) Avaldus esitatakse isiklikult ja kirjalikult või elektrooniliselt digitaalallkirjaga kinnitatult, kui seadusest ei tulene teisiti.

(3) Avaldus esitatakse perekonnaseisuasutuses. Isik ei pea avalduse esitamiseks perekonnaseisuasutusse ilmuma juhul, kui ta esitab digitaalallkirjaga kinnitatud avalduse või kui ta esitab kirjaliku avalduse, millel on avaldaja allkirja õigsus ametlikult kinnitatud.

(4) Kui perekonnaseisumetnik kinnitab või tuvastab asjaolu, mis toob kaasa teise isiku, eelkõige avaldaja lapse või endise abikaasa andmete muutmise vajaduse, võib teise isiku andmeid muuta ilma tema avalduseta.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(5) Perekonnaseisuasutusele esitatavas avalduses märgitakse lisaks muudele seadusega nõutavatele andmetele avaldaja kohta järgmised andmed:

- 1) isikunimi;
- 2) isikukood, selle puudumisel sünniaeg ja sugu;
- 3) avalduse selgelt sõnastatud sisu;
- 4) sünnikoha andmed;
- 5) elukoha andmed;
- 6) kontaktandmed, sealhulgas telefoninumber ja elektronposti aadress;
- 7) kodakondsus;
- 8) perekonnaseis;
- 9) rahvus;
- 10) emakeel;
- 11) haridus;
- 12) tegevusala.

(5¹) Isiku elukoht käesoleva seaduse tähenduses on isiku rahvastikuregistrisse kantud elukoht.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(6) Kui avalduse esitab välisriigi kodanik, kellel puudub Eesti isikukood, märgib ta perekonnaseisuasutusele esitatavas avalduses lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 5 toodud andmetele oma kodakondsust tõendava dokumendi andmed ning välisriigi isikukoodi olemasolul selle isikukoodi.

(7) Avaldus registreeritakse juhul, kui see sisaldab vähemalt käesoleva paragrahvi lõike 5 punktides 1–3 nimetatud andmeid. Kui nimetatud andmed on puudulikud, siis avaldust vastu ei võeta. Avaldus registreeritakse rahvastikuregistris.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(8) Avaldaja võib kuni kande tegemiseni oma avaldust muuta või selle tagasi võtta käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud vormis.

(9) Käesoleva paragrahvi lõike 5 punktides 9–12 nimetatud andmeid kogutakse statistilisel eesmärgil ning avaldajale teatatakse, et nende esitamine on vabatahtlik.

(10) Isiku tõendamiseks esitab avaldaja isikut tõendavate dokumentide seaduse § 2 lõike 2 punktides 1–8 või §-s 4 nimetatud dokumendi või välisriigi reisidokumendi, välja arvatud digitaalallkirjaga kinnitatud avalduse esitamise korral.

(11) [Valdkonna eest vastutav minister](#) võib määrusega kehtestada perekonnaseisuasutusele esitatavate avalduste vormid.

§ 9¹. Tõlgi kasutamine perekonnaseisutoimingu tegemisel

(1) Kui avaldaja ei valda eesti keelt ja perekonnaseisumetnik ei tõlgi toiminguga seotut ise, teavitab ametnik avaldajat võimalusest kaasata toimingu tegemisele tõlk.

(2) Tõlgi kaasamise kulud katab avaldaja.

(3) Perekonnaseisutoimingu tegemise avalduse sisu tõlgib tõlk avaldajale suuliselt. Andmete õigsust kinnitab avaldaja allkirjaga avaldusel. Avalduses märgitakse, millisesse keelde avaldus tõlgiti ja tõlgi isikuandmed. Tõlk kinnitab märget oma allkirjaga.

(4) Kui perekonnaseisumetnikul tekib kahtlus tõlke õigsuses, võib ta keelduda avaldaja kaasatud tõlgi osalemisest menetluses. Vajaduse korral pikendatakse menetlustähtaega, kuni avaldaja kaasab usaldusväärse tõlgi.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 10. Kurt, tumm, pime ja kirjutamisvõimetu menetlusosaline

(1) Kui perekonnaseisutoimingu osaline enda teatel või perekonnaseisuametniku tähelepaneku kohaselt piisavalt ei kuule või ei räägi, suhtleb perekonnaseisuametnik temaga kirjalikult.

(2) Kui avaldaja enda teatel või perekonnaseisuametniku tähelepaneku kohaselt ei näe või ei ole võimeline avaldust täitma ja omakäeliselt allkirjastama, täidab avalduse perekonnaseisuametnik avaldaja ütluste põhjal, allkirjaväli jäetakse tühjaks ning avalduse vastuvõtnud ametnik teeb avaldusele sellekohase märke.

§ 11. Perekonnaseisuandmete muutmise ja parandamise üldpõhimõtted

(1) Perekonnaseisuandmeid muudetakse ja parandatakse üksnes käesolevas seaduses, perekonnaseaduses või nimeseaduses sätestatud juhtudel ja korras.

(2) Perekonnaseisuandmeid muutes ja parandades asendatakse senised andmed õigete andmetega. Asendatud andmed kantakse rahvastikuregistri arhiivi.

(3) Muudetud ja parandatud perekonnaseisuandmeid peab olema võimalik kestvalt taasesitada.

(4) Perekonnaseisuandmetega tutvumisel ja väljavõttes esitatakse asendatud andmed vaid siis, kui seda eraldi taotletakse. Asendatud andmete taasesitamisel peab nähtuma, et tegemist on asendatud andmetega.

§ 12. Perekonnaseisuandmete parandamine

(1) Perekonnaseisuasutus parandab perekonnaseisuandmetes kirjavea ja muu ilmse ebatäpsuse, mis ei mõjuta andmete sisu. Paranduse võib perekonnaseisuasutus teha nii vastava sisuga avalduse alusel kui ka ametiülesande korras.

(2) Perekonnaseisuandmeid parandatakse ka juhul, kui andmete ebaõigsus on tingitud kande aluseks olevas dokumendis esinenud veast ning dokument on parandatud. Perekonnaseisuaktilt andmehõivekandega rahvastikuregistrisse kantud perekonnaseisuandmete parandamisel andmete registrisse kandmise aluseks olnud perekonnaseisuakti ei parandata.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3) Isikule, kelle andmeid on parandatud, saadetakse tema nõudel lihtkirjaga või elektrooniliselt väljavõtte parandatud andmetest.

§ 13. Perekonnaseisuandmete muutmine

(1) Perekonnaseisuandmeid muudab andmete muutmise avalduse saanud perekonnaseisuasutus. Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud juhul teeb Eesti kohtu lahendi alusel muutmiskande kohtu asukohajärgne maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(2) Isiku perekonnaseisuandmeid muudetakse tema avalduse, kohtuotsuse, perekonnaseisuasutuse otsuse või muu muudatust tõendava dokumendi alusel. Perekonnaseisuasutuse otsuse alusel muudetakse andmeid üksnes juhul, kui perekonnaseisuasutusel on registrisse kantava asjaolu kinnitamise või tuvastamise pädevus.

(3) Perekonnaseisuasutus võib teha perekonnaseisuandmetes vajalikud muudatused ametiülesande korras, kui perekonnaseisuandmed on muutunud kohtuotsuse alusel või kui andmete ebaõigsus ilmneb Eesti või välisriigi perekonnaseisu- või muudest dokumentidest.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(4) Kui isik leiab, et tema kohta rahvastikuregistrisse kantud perekonnaseisuandmed on valed, kuid andmete muutmiseks puudub käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 sätestatud alus, on isikul õigus pöörduda asjaolu tuvastamiseks kohtusse ning perekonnaseisuandmed muudetakse registrisse kantavat asjaolu tuvastava kohtulahendi alusel.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(5) Kui perekonnaseisuasutus tuvastab perekonnaseisuga seotud asjaolu või perekonnaseisukande tühisuse, muudab perekonnaseisuasutus vajalikus ulatuses perekonnaseisuandmeid ning kannab rahvastikuregistrisse viite tühisuse õiguslikule alusele.

(6) Kui kanne on tehtud perekonnaseisuakti alusel, mis on kehtetu või tühine, tunnistab perekonnaseisuasutus tehtud kande kehtetuks.

(7) Perekonnaseisuaktilt andmehõivekandega rahvastikuregistrisse kantud perekonnaseisuandmete muutmisel andmete registrisse kandmise aluseks olnud perekonnaseisuakti ei muudeta.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 14. Perekonnaseisutoimingu tegemise piirang

(1) Perekonnaseisuatmetnik ei tohi teha perekonnaseisutoimingut enda ning muude haldusmenetluse seaduse § 10 lõigetes 1 ja 2 nimetatud isikute suhtes.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud keeldu rikkudes tehtud kanne on tühine.

(3) Perekonnaseisukande tühisuse tuvastanud perekonnaseisuatmetnik muudab perekonnaseisuandmeid käesoleva seaduse § 13 lõikes 5 sätestatud korras.

§ 15. Perekonnaseisuandmete väljastamine

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(1) Isikul on õigus saada väljavõtteid enda, oma alaealiste laste ja eestkostetavate perekonnaseisuandmetest. Muudel juhtudel väljastatakse andmeid õigustatud huvi korral, arvestades rahvastikuregistri seaduse § 72 lõikes 3 sätestatud.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Perekonnaseisuandmetest tehakse kinnitatud väljavõtteid. Väljavõtteid võib väljastada nii elektrooniliselt kui ka paberil. Väljavõttel peab olema märged „Kinnitatud väljavõte”.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3) Perekonnaseisuatmetnik kinnitab elektroonilise väljavõtte digitaalallkirjaga. Paberil väljastatud väljavõtte kinnitab perekonnaseisuatmetnik allkirjaga ja perekonnaseisuasutuse pitsseriga.

(4) Väljavõtte kajastab perekonnaseisuandmeid väljavõtte tegemise seisuga. Väljavõtte ja rahvastikuregistri andmete erinevuse korral loetakse õigeaks rahvastikuregistri andmed.

(5) Taotleja soovil võib väljavõtte sisaldada ka muudetud või parandatud andmeid.

(6) Väljavõtte vormistatakse eesti keeles. Välisriigis esitamiseks vormistatakse mitmekeelne väljavõtte.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(7) Väljavõtete vormid ja mitmekeelse väljavõttes kasutatavate keelte loetelu kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) määrusega.

(8) Riigi ja kohaliku omavalitsuse asutused ja teised avaliku ülesande täitjad peavad lähtuma rahvastikuregistrisse kantud andmetest ega tohi nõuda väljavõtte esitamist.

§ 15¹. Perekonnasündmuse kohta väljastatav tõend

(1) Käesolevas seaduses sätestatud Eesti perekonnaseisuasutuses toimunud perekonnasündmuse kohta väljastatakse isikule kinnitatud väljavõttena tõend.

(2) Igal avaldajal on õigus saada tõend perekonnasündmuse kande kohta. Esmane tõend väljastatakse 14 päeva jooksul kande tegemisest arvates. Avaldaja soovi korral väljastab perekonnaseisuasutus esmase tõendi vahetult pärast perekonnasündmuse kohta kande tegemist.

(3) Korduva tõendi väljastab maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus või konsulaarametnik isiku esitatud perekonnasündmuse tõendi väljastamise avalduse alusel. Avalduse võib esitada ka esindaja kaudu. Esindusõigus antakse kirjaliku volitusega.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(4) Esmane tõend väljastatakse tasuta. Korduva tõendi väljastamise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

(5) Käesoleva seaduse § 15 lõikes 6 sätestatud mitmekeelne väljavõtte välisriigis esitamiseks väljastatakse korduva tõendina.

(6) Teabevärava eesti.ee kaudu on võimalik taotleda perekonnaseisuandmete kohta tõendit iseenda ja oma alaealiste laste või eestkostetavate kohta.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 15². Perekonna- ja nimeõiguslikku muudatust kajastavalt dokumendilt andmete väljastamine

(1) Perekonnaseisuasutuses säilitatavalt perekonna- või nimeõiguslikku muudatust kajastavalt dokumendilt väljastatakse andmeid:

- 1) täisealisele isikule tema enda, tema alaealiste laste ja eestkostetavate kohta;
- 2) riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutusele ning juriidilisele ja füüsilisele isikule neile seadusega või seaduse alusel antud avaliku ülesande täitmiseks;
- 3) juriidilisele ja füüsilisele isikule õigustatud huvi korral, arvestades rahvastikuregistri seaduse § 72 lõikes 3 sätestatud.

(2) Perekonnaseisuasutuses säilitatavalt dokumendilt väljastatakse andmeid teatisena või perekonnaseisudokumendi koopia.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 sätestatud juhul väljastatakse andmed ainult siis, kui neid ei ole rahvastikuregistrisse kantud.

(4) Enne 2010. aasta 1. juulit surnult sündinud lapse kohta väljastatakse sünniandmed sünnitõendina, millele lisatakse märge selle kohta, et laps sündis surnult.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 15³. Riigilõiv nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/2003 alusel tõendi väljastamise eest abieluasjades tehtud kohtuotsuse kohta

Nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, 23.12.2003, lk 1–29), alusel tõendi väljastamise eest abieluasjades tehtud kohtuotsuse kohta tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 16. Rahvastikuregistri andmete täiendamine

(1) Kui perekonnaseisukande tegemisel ilmneb, et avaldaja kohta rahvastikuregistrisse kantud andmed on ebaõiged või puudulikud, täiendab perekonnaseisuametnik rahvastikuregistri andmeid rahvastikuregistri seaduse kohaselt ulatuses, milles see on perekonnaseisukande tegemist edasi lükkamata võimalik.

(2) Kui perekonnaseisukanne tehakse isiku kohta, kelle andmed ei ole rahvastikuregistrisse kantud, antakse isikule enne kande tegemist isikukood rahvastikuregistri seaduses sätestatud korras.

(3) Kui Eesti perekonnaseisuasutuses koostatud perekonnaseisuakt on hävinenud või rikutud, on kande aluseks perekonnaseisuametniku otsus, mis tehakse hävinenud või rikutud perekonnaseisuakti olemasolu ja andmeid tõendavate dokumentide alusel. Kande tegemiseks peab olema tõendatud vähemalt perekonnaseisutõendile kantavate andmete kogum.

2. peatükk

ABIELU SÕLMIMISEGA SEONDUVATE ÜLESANNETE TÄITMISE ÕIGUSE ANDMINE VAIMULIKULE

§ 17. Abielu sõlmimisega seonduvate ülesannete täitmise õigus

(1) Valdkonna eest vastutav minister võib anda kiriku, koguduse ja koguduste liidu vaimulikule õiguse täita abielu sõlmimisega seonduvaid perekonnaseisuasutuse ülesandeid, kui:

- 1) vaimulik on teovõimeline;
- 2) vaimulik on vähemalt 21-aastane;
- 3) vaimulik valdab eesti keelt kõnes ja kirjas;
- 4) vaimulik on vähemalt keskharidusega;
- 5) vaimulik on läbinud käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 nimetatud koolituse ja sooritanud perekonnaseisuametniku eksami;
- 6) vaimulikul pole karistatust tahtlikult toimepandud kuriteo eest;
- 7) vaimulik pole eeluurimise või kohtu all süüdistatuna kuriteos, mille eest seadus näeb ette vabadusekaotuse;
- 8) vaimulikult pole jõustunud kohtulahendiga ära võetud perekonnaseisuametnikuna tegutsemise õigust;
- 9) vaimulikku pole karistatud haldus- või kriminaalkorras korruptiivse teo eest;
- 10) vaimulik on Eesti, Euroopa Liidu, Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigi või Šveitsi Konföderatsiooni kodanik.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud õigus antakse viieks aastaks. Iga viie aasta möödumisel antakse vaimulikule käesoleva seaduse § 18 lõikes 1 nimetatud taotluse alusel käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud õigus järgmiseks viieks aastaks uut eksamit tegemata, kui vaimulik:

- 1) on eelneva viieaastase perioodi jooksul kinnitanud vähemalt 25 abielu sõlmimist;
- 2) vastab käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–4 ja 6–10 sätestatud nõuetele;
- 3) on iga viie aasta järel läbinud käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 nimetatud koolituse.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 18. Õiguse taotlemine ja esitatavad dokumendid

(1) Usuliste ühenduste registrisse kantud kirik, kogudus või koguduste liit esitab valdkonna eest vastutavale ministrile taotluse vaimulikule abielu sõlmimisega seonduvate ülesannete täitmise õiguse andmiseks.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluses märgitakse järgmised andmed:

- 1) taotluse esitanud kiriku, koguduse või koguduste liidu nimi, registrinumber, postiaadress ja sidevahendite andmed;
- 2) vaimuliku isikunimi, sünniaeg, isikukood, haridus ja kodakondsus;
- 3) käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 nimetatud eksami sooritamise aeg ja koht;
- 4) käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 nimetatud koolituse läbimise aeg ja koht, kui abielu sõlmimisega seonduvate ülesannete täitmise õiguse andmiseks ei ole nõutav eksami sooritamine.

(3) Taotlusele lisatakse koopiad käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 2 ja 3 nimetatud andmeid tõendavatest dokumentidest ning vaimuliku allkirjanäidis kolmes eksemplaris.

(4) Taotlusele kirjutavad alla vaimulik ja taotluse esitanud kiriku või koguduste liidu juhatuse esimees. Kui taotluse esitab kogudus, mis ei kuulu kirikusse või koguduste liitu, kirjutab taotlusele alla koguduse juhatuse esimees.

§ 19. Taotluste läbivaatamine

(1) Valdkonna eest vastutav minister vaatab esitatud taotlused läbi ja teeb otsuse abielu sõlmimisega seonduvate ülesannete täitmise õiguse andmise või andmisest keeldumise kohta käskkirjaga 30 päeva jooksul pärast taotluse saamist.

(2) Valdkonna eest vastutav minister keeldub vaimulikule õiguse andmisest, kui:

- 1) taotluses ei ole andmete esitamiseks antud lisatähtajast hoolimata esitatud kõiki käesoleva seaduse § 18 lõikes 2 nimetatud andmeid;
- 2) taotluses on teadvalt esitatud valeandmeid.

(3) Koopia valdkonna eest vastutava ministri käskkirjast edastatakse vaimuliku koguduse asukohajärgsele maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksusele ja taotluse esitajale.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(4) Valdkonna eest vastutavalt ministrilt abielu sõlmimise kinnitamise õiguse saanud vaimulikule väljastab valdkonna eest vastutav minister suure riigivapi kujutisega nimelise pitsati. Valdkonna eest vastutavalt ministrilt õiguse saanud vaimuliku allkirja ja pitseri näidis edastatakse Välisministeeriumile ja vaimuliku koguduse asukohajärgsele maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksusele.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

§ 20. Vaimulikule antud õiguse kehtetuks tunnistamine

(1) Valdkonna eest vastutav minister võib tunnistada vaimulikule antud abielu sõlmimise kinnitamise õiguse kehtetuks:

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

- 1) kui taotluses on esitatud valeandmeid;
- 2) kui vaimuliku tegevus abielu sõlmimisega seotud ülesannete täitmisel on vastuolus õigusaktidega ja vaimulik on seeläbi pannud toime raske ametialase üleastumise;

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

- 3) vaimuliku taotluse alusel;
- 4) kiriku, koguduse või koguduste liidu juhatuse või maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksuse põhjendatud ettepaneku alusel.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(2) Vaimulikule antud abielu sõlmimise kinnitamise õiguse kehtetuks tunnistamisel annab vaimulik või kiriku, koguduse või koguduste liidu esindaja vaimuliku pitsati Siseministeeriumile ja käesoleva seaduse § 42 lõikes 8 nimetatud plangid vaimuliku koguduse asukohajärgsele maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksusele üle ühe kuu jooksul õiguse kehtetuks tunnistamisest arvates.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

3. peatükk PEREKONNASEISUKANDED

1. jagu

Sünni registreerimine

§ 21. Sünni registreerimine Eesti perekonnaseisuasutuses

(1) Sünd registreeritakse Eesti perekonnaseisuasutuses, kui:

- 1) laps sünnib Eestis;
- 2) lapse vanema elukoht on Eestis või
- 3) lapse vanemal on Eesti kodakondsus.

(2) Eesti perekonnaseisuasutus registreerib sünni käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud juhtudel, kui sünd ei ole registreeritud välismaal.

§ 22. Sünni registreerimine

(1) Sünni registreerimisel kantakse rahvastikuregistrisse järgmised andmed:

- 1) lapse isikunimi, sugu, sünniaeg, isikukood, sünnikoht ja kodakondsus;
- 2) ema isikukood;
- 3) isa isikukood;
- 4) hooldusõiguse kuuluvus.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Surnult sündinud lapse sünni käesolevas jaos sätestatud korras ei registreerita.

(3) Perekonnaseisuasutus registreerib sünni seitsme tööpäeva jooksul sünni registreerimise avalduse saamise päevast arvates.

(4) Eestkostja ülesandeid täitev valla- või linnavalitsus registreerib sünni ametiülesande korras seitsme tööpäeva jooksul eestkostja ülesannetesse asumise päevast arvates.

§ 23. Sünni registreerimise avaldus

(1) Sünni registreerimiseks esitab lapse seaduslik esindaja ühe kuu jooksul lapse sündimise päevast arvates perekonnaseisuasutuses isiklikult sellekohase avalduse. Mõjuval põhjusel võib sünni registreerimise tähtaega pikendada kuni kahe kuuni.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Avalduses märgitakse käesoleva seaduse § 9 lõikes 5 ja § 22 lõikes 1 nimetatud andmed ning avaldusele lisatakse neid andmeid tõendavad dokumendid. Kui lapse sünni registreerib tema juriidilisest isikust eestkostja, märgitakse avalduses käesoleva seaduse § 22 lõikes 1 nimetatud andmed.

(3) Kui lapse ema ei ole abielus ja lapse isa ei ole esitanud isaduse omaksvõtu avaldust, selgitab perekonnaseisumetnik avaldajale isaduse omaksvõtu avalduse esitamise võimalust, samuti võimalust nõuda põlvnemise tuvastamist kohtu korras.

(4) Teabevärava eesti.ee kaudu või digitaalallkirjaga kinnitatult võivad lapse sünni registreerimise avalduse esitada omavahel abielus olevad vanemad juhul, kui tervishoiuteenuse osutaja on meditsiinilise sünnitõendi andmed rahvastikuregistrile edastanud.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 24. Lapse andmete registreerimine

(1) Lapse isikunimi kantakse rahvastikuregistrisse tema seadusliku esindaja avalduse alusel.

(2) Lapse sugu, sünniaeg ja isikukood kantakse rahvastikuregistrisse tervishoiuteenuse osutaja tõendi või kohtulahendi alusel. Kui välisriigis väljaantud tervishoiuteenuse osutaja tõendil isikukood puudub, antakse lapsele Eesti isikukood rahvastikuregistri seaduse alusel enne sünni registreerimist Eesti välisesinduses või Eesti perekonnaseisuasutuses. Leidlapse sünniajaks märgitakse arvatav sünniaeg tervishoiuteenuse osutaja hinnangu alusel.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3) Lapse sünnikohana kantakse registrisse maakond ja linn või vald, kus laps sündis. Välisriigis sündinud lapse sünnikoha registreerimisel lähtutakse sünniriigi haldusjaotusest. Leidlapse sünnikohaks märgitakse leidmise koht politseiasutuse tõendi alusel.

(4) Lapse kodakondsuseks kantakse sünni registreerimisel rahvastikuregistrisse Eesti kodakondsus, kui vähemalt ühel vanemal on Eesti kodakondsus. Euroopa Liidu liikmesriigi, Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigi ja Šveitsi Konföderatsiooni kodaniku lapse sünni registreerimisel kantakse lapse kodakondsus rahvastikuregistrisse vanemate avalduse alusel.

(5) Lapse sünni registreerivale perekonnaseisumetnikule esitatava tervishoiuteenuse osutaja tõendi vormi kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) määrusega.

§ 25. Vanemate ja eestkostja andmete registreerimine

(1) Lapse ema andmed kantakse rahvastikuregistrisse tervishoiuteenuse osutaja tõendi või kohtulahendi alusel. [RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Lapse isa andmed kantakse rahvastikuregistrisse dokumendi alusel, mis tõendab tema abielu lapse emaga, või käesoleva seaduse §-s 26 nimetatud isaduse omaksvõtu avalduse ja selle juurde kuuluva ema nõusoleku või põlvnemise tuvastamise kohtulahendi alusel.

(3) Lapse emaga abielus oleva mehe andmeid ei kanta isa andmetena rahvastikuregistrisse üksnes perekonnaseaduse §-s 85 nimetatud juhtudel, kui abikaasad on selle kohta esitanud perekonnaseisuasutusele ühise avalduse või kui teine mees on isaduse omaks võtnud. Ühise avalduse võib esitada isiklikult kohale ilmudes või notariaalselt kinnitatuna. Välisriigis elav vanem võib esitada kirjaliku avalduse, millel avaldaja allkirja õigsuse on notariaalselt kinnitanud Eesti konsulaarametnik. [RT I, 29.06.2014, 3- jõust. 09.07.2014]

(4) Kui vanem on surnud, esitatakse perekonnaseisuasutusele vanema surma tõendav dokument.

(5) Kui lapse põlvnemine ei ole perekonnaseaduse kohaselt tuvastatud, jäetakse vanema andmed registrisse kandmata.

(6) Lapsele määratud eestkostja andmed kantakse rahvastikuregistrisse eestkostja määramise kohtumääruse alusel.

(7) Kui on alust arvata, et käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud avalduse esitamine võib osutada pärast lapse sündi võimatuks või raskeks, võib avalduse esitada naise raseduse ajal. [RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 26. Isaduse omaksvõtu ja omaksvõtuks nõusoleku andmise avalduse esitamine

(1) Põlvnemise kinnitamiseks esitatakse isaduse omaksvõtu avaldus, samuti isaduse omaksvõtuks ettenähtud nõusolek perekonnaseisuasutusele isiklikult kohale ilmudes või notariaalselt tõestatud vormis. Välisriigis elav vanem võib esitada kirjaliku avalduse, millel avaldaja allkirja õigsuse on notariaalselt kinnitanud Eesti konsulaarametnik.

(2) [Kehtetu -RT I, 29.06.2014, 3- jõust. 09.07.2014]

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tahteavaldusi vastu võttes selgitab perekonnaseisuametnik või konsulaarametnik asjaomasele isikule tema tahteavalduse õiguslikke tagajärgi.

(4) [Kehtetu -RT I, 29.06.2014, 3- jõust. 09.07.2014]

(5) Kui on alust arvata, et käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud avalduse esitamine võib osutada pärast lapse sündi võimatuks või raskeks, võib avalduse esitada naise raseduse ajal.

(6) Kui laps on sündinud kunstliku viljastamise ja embrüokaitse seaduse §-des 18 ja 21 sätestatud kunstliku viljastamise tulemusena, asendab mehe nõusolek naise kunstlikuks viljastamiseks isaduse omaksvõtu avaldust. [RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 27. Isaduse omaksvõtu ja omaksvõtuks nõusoleku andmise avalduses esitatavad lisaandmed

Kui isaduse omaksvõtt toimub pärast lapse sünni registreerimist, siis esitatakse isaduse omaksvõtu ja omaksvõtuks nõusoleku andmise avalduses lisaks käesoleva seaduse § 9 lõikes 5 nimetatud andmetele:

- 1) lapse isikunimi, isikukood ja kodakondsus;
- 2) lapse ema isikunimi ja isikukood;
- 3) vanema hooldusõiguse muudatused.

§ 28. Isaduse omaksvõtu kanne

(1) Kui isaduse omaksvõtt toimub koos sünni registreerimisega, siis eraldi kannet isaduse omaksvõtuks ei tehta.

(2) Kui isaduse omaksvõtt ei toimu lapse sünni registreerimisega samal ajal, siis sisaldab isaduse omaksvõtu kanne järgmisi andmeid:

- 1) lapse isikunimi, isikukood ja kodakondsus;
- 2) isa isikunimi ja isikukood.

§ 29. Hooldusõiguse registreerimine

(1) Kui lapse vanemad on omavahel abielus või on abiellunud pärast lapse sündi, kantakse rahvastikuregistrisse andmed ühise hooldusõiguse kohta.

(2) Kui vanemad ei ole omavahel abielus, märgivad nad isaduse omaksvõtu avaldust ja ema sellekohast nõusolekut esitades, kas nad soovivad teostada vanema hooldusõigust ühiselt või jätta hooldusõiguse üksnes ühele vanemale. Perekonnavalitsus selgitab neile ühisest hooldusõigusest tulenevaid õigusi ja kohustusi, võimalust jätta hooldusõigus üksnes ühele vanemale ning lapse sünni registreerimisega kaasnevaid õiguslikke tagajärgi.

§ 30. Sünnitõend

(1) Sünni tõendamiseks väljastatakse kinnitatud väljavõtte järgmistest rahvastikuregistri andmetest:

- 1) sündinu isikunimi, isikukood, sünniaeg- ja sünnikoht;
- 2) sündinu mõlema vanema isikunimi, isikukood ja sünniaeg;
- 3) kande number.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Sündinu ja tema vanemate isikunimed esitatakse sünnitõendil kande tegemise seisuga. Avaldaja soovil lisatakse sünnitõendile väljavõtte sündinu või vanemate nime või muude käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmete muudatustest.

(3) Lapsendatu sünnitõendil esitatakse andmed lapsendamisejärgse seisuga. Lapsendamiseelseid andmeid väljastatakse üksnes täisealise lapsendatu taotlusel.

(4) Sünnitõendi vormi kehtestab [valdkonna eest vastutav ministermäärusega](#).

(5) Taotluse korral lisatakse sünnitõendile väljavõtte muudest andmetest.

(6) Sünnitõendi väljastamise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

2. jagu

Surma registreerimine

§ 31. Surma registreerimine Eestis

(1) Surma registreerib Eesti perekonnaseisuasutus käesolevas jaos sätestatud korras, kui:

- 1) isik sureb Eestis;
- 2) välisriigis surnud isiku viimane elukoht oli Eestis või
- 3) välisriigis surnud isikul oli Eesti kodakondsus.

(2) Eesti perekonnaseisuasutus registreerib surma käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud juhtudel, kui surm ei ole juba registreeritud välismaal.

(3) Surnuks tunnistamise kohtumääruse alusel teeb andmehõivekande perekonnaseisuasutuse ülesandeid täiteva kohtu asukohajärgne maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus ametiülesande korras.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

§ 32. Surma registreerimine

(1) Surma registreerimisel kantakse rahvastikuregistrisse järgmised andmed:

- 1) surnu isikunimi ja isikukood;
- 2) surmakoht ja -aeg;
- 3) surnu leidmise koht, kui surmakoht ei ole teada;
- 4) matmiskoht;
- 5) surmast tingitud hooldusõiguse muudatused;
- 6) abielu lõppemine;
- 7) surma registreerimise avalduse esitaja isikunimi ja isikukood.

(2) Kui surnu isikuandmed ei ole kantud rahvastikuregistrisse, kantakse puuduvad andmed registrisse surnu isikut tõendava dokumendi, arstliku surmateatise või politseiasutuse tõendi alusel.

(3) Surmakoha ja -aja andmed registreeritakse arstliku surmateatise, politseiasutuse teatise või isiku surnuks tunnistamise kohtulahendi alusel.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(4) Kui puuduvad andmed surmaaaja kohta, siis kantakse registrisse märge, et täpset surmaaega ei ole võimalik kindlaks teha, ning märgitakse surmaaega võimaluse korral nädala, kuu või aasta täpsusega.

(5) Kui surnu matmiskoht on teada, siis kantakse matmiskohana registrisse kalmistu nimi ja asukoht avaldaja ütluste kohaselt. Matmiskohaks ei märgita surnu tuhastamise kohta.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(6) Surma-, matmis- ja leidmiskohana registreeritakse vastav maakond ja linn või vald.

(7) Tundmatu isiku surma registreerimisel kantakse registrisse andmed, mis on arstlikul surmateatisel. Tundmatuks jäänud isiku eesnime väli jäetakse tühjaks ja perekonnanime asemel märgitakse „tundmatu mees”, „tundmatu naine” või „tundmatu isik”.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(8) Perekonnaseisuasutus registreerib surma kolme tööpäeva jooksul sellekohase avalduse saamisest arvates.

§ 33. Surma registreerimiseks esitatavad dokumendid

(1) Surma registreerimiseks esitab seitsme päeva jooksul isiku surmapäevast või surnud isiku leidmise päevast arvates perekonnaseisuasutusele avalduse surnu abikaasa, sugulane, hõimlane, tervishoiuteenust osutava asutuse juht, politseiametnik või muu isik, kellel on andmeid isiku surma kohta.

(2) Avalduses märgitakse lisaks muudele nõutavatele andmetele käesoleva seaduse § 32 lõikes 1 nimetatud andmed ning avaldusele lisatakse sama paragrahvi lõigetes 2 ja 3 nimetatud dokumendid.

(3) Kui surma registreerib tervishoiuteenust osutava asutuse juht, politseiametnik või juriidilise isiku või füüsilise isiku tehingujärgne esindaja, esitab ta surma registreerimise avalduses enda kohta vaid käesoleva seaduse § 9 lõike 5 punktides 1, 2 ja 6 sätestatud andmed, esindatava juriidilise isiku kohta registrikoodi ja asukoha.

§ 34. Surma registreerimisega kaasnevad kohustused

(1) Kui surma registreerimisel ilmneb, et surnule kuulus alaealise lapse ainuhooldusõigus või surnu oli piiratud teovõimega isiku eestkostja, teatab perekonnaseisumetnik surmast lapse või eestkostetava elukohajärgsele valla- või linnavalitsusele või kohtule.

(2) Surma registreerimisel annab avaldaja surnu isikut tõendava dokumendi perekonnaseisumetnikule. Eestis väljaantud isikut tõendava dokumendi edastab perekonnaseisuasutus ühe kuu jooksul selle esitamisest arvates Politsei- ja Piirivalveametile. Välisriigis väljaantud isikut tõendava dokumendi edastab valla- või linnavalitsus ühe kuu jooksul selle esitamisest arvates koos kande väljatrükkidega oma asukohajärgsele maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksusele. Maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus edastab isikut tõendava dokumendi ühe kuu jooksul selle saamisest arvates surnu kodakondsusriigi Eestis asuvale välisesindusele. Kui surnu kodakondsusriigi välisesindust Eestis ei asu, edastab maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus surnu välisriigis väljaantud isikut tõendava dokumendi Välisministeeriumile.
[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

§ 35. Surmaandmete muutmine

(1) Surnuks tunnistatud isiku väljailmumisel tühistab perekonnaseisuasutus rahvastikuregistrisse kantud surmaandmed surnuks tunnistamise määrase tühistamise kohtumääruse alusel ning muudab vajaduse korral ka muid perekonnaseisuandmeid. Kui surnuks tunnistatud isiku abielu või talle kuulunud vanema hooldusõigus arvatakse seadusest tulenevalt taastunuks, teeb perekonnaseisuasutus nimetatud asjaolude kajastamiseks vajalikud kanded.

(2) Perekonnaseisuasutus tühistab või muudab surmaandmed ja muudab vajaduse korral muid perekonnaseisuandmeid ametiülesande korras, kui on tõendatud, et isik, kelle surm registreeriti, on elus, et registreeritud on vale isiku surm või et surm on muul põhjusel ilmselgelt alusetult registreeritud, samuti kui tundmatu surnuna registreeritud isik on tuvastatud ja on koostatud uus arstlik surmateatis. Käesolevat lõiget ei kohaldata, kui surm on kohtu poolt tuvastatud või isik on kohtu poolt surnuks tunnistatud.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 36. Surmatõend

(1) Surma tõendamiseks väljastatakse kinnitatud väljavõte järgmistest rahvastikuregistri andmetest:

- 1) surnu isikunimi, isikukood ja sünniaeg;
- 2) surmaaeg ja surma registreerimise aeg;
- 3) kande number.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Taotluse korral lisatakse väljavõtte muudest andmetest.

(3) Surmatõendit ei väljastata surnult sündinud lapse kohta. Surnult sündinud lapse surma tõendab arstlik surmateatis.

(4) Surmatõendi vormi kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#)määrusega.

(5) Surmatõendi väljastamise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

3. jagu

Abielu sõlmimine

1. jaotis

Abielu sõlmimise ettevalmistamine

§ 37. Abiellumisavaldus

(1) Abiellumiseks esitavad abiellujad perekonnaseisuasutuses, kus soovitakse abielu sõlmida, või abielu sõlmimise kinnitamise õigust omavale vaimulikule isiklikult kirjaliku ühise abiellumisavalduse.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Abiellumisavalduses väljendavad abiellujad soovi sõlmida omavahel abielu. Nad kinnitavad, et ei esine abielu sõlmimist takistavaid asjaolusid. Abielluja märgib abiellumisavalduses:

- 1) kas ta soovib säilitada senise perekonnanime või valida uue;
- 2) eelmise abielu lõppemise korral selle aluse;
- 3) abielu sõlmimise soovitava aja;
- 4) kas abiellujad soovivad, et nendevaheliste varaliste suhetele kohaldatakse perekonnaseadusest tulenevat varaühisuse, vara juurdekasvu tasaarvestuse või varalahususe regulatsiooni;
- 5) mitmendat abielu sõlmitakse;
- 6) abiellujate ühiste laste isikunimed ja isikukoodid;
- 7) andmed abielule eelnenud kooselu kohta;
- 8) abiellumise järel abiellujatega koos elavate laste arvu.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 5, 7 ja 8 nimetatud andmeid kogutakse statistilisel eesmärgil ning avaldajale teatatakse, et nende esitamine on vabatahtlik.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 4 nimetatud valiku tegemisel selgitab perekonnaseisuaametnik abiellujatele varaühisuse, vara juurdekasvu tasaarvestuse ja varalahususe varasuhte õiguslikku olemust ning asjaolu, et kui abiellujad oma valikut ei avalda, loetakse nende poolt valituks varaühisuse regulatsioon.

(5) Abielluda soovijad võivad käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 4 nimetatud eelistust kuni abielu sõlmimiseni muuta, esitades isiklikult kirjaliku ühise avalduse eelistuse muutmiseks perekonnaseisuaametnikule, kellele esitati abiellumisavaldus. Nimetatud muudatused on abiellumisavalduse lahutamatu osa. Õigusliku tähendusega on ajaliselt kõige hilisem varasuhte valik.

(6) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 3 sätestatud andmete muutmise avalduse võib perekonnaseisuasutusele, kus esitati abiellumisavaldus, esitada üks abiellujatest.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 38. Abielu sõlmimiseks esitatavad dokumendid

(1) Abiellumisavaldusele lisatakse järgmised dokumendid:

- 1) mõlema abielluja sündi tõendav dokument;
- 2) teise või järgmise abielu korral dokument selle kohta, et eelmine abielu on lõppenud või kehtetuks tunnistatud;
- 3) kohtumäärus alaealise abielluja teovõime laiendamise kohta;
- 4) abielu sõlmimise muu takistuse kõrvaldamist kinnitav dokument.

(2) Abielluja sündi tõendava dokumendi esitamist ei nõuta, kui abielluja tõendab, et tõendit pole võimalik saada või selle saamine on ülemäära raske.

(3) Kui Eestis soovib abielu sõlmida välismaalane, peab ta lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 ettenähtud dokumentide esitamisele tõendama, et tal on Eestis viibimiseks välismaalaste seaduses nimetatud seaduslik alus.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(4) Seaduslikul alusel Eestis viibimist ei pea tõendama Euroopa Liidu liikmesriigi kodanik ega isik, keda peetakse Euroopa Liidu kodaniku perekonnaliikmeks vastavalt Euroopa Liidu kodaniku seadusele.

§ 39. Abieluvõimetõendi esitamine Eestis abiellumiseks

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(1) Abieluvõimetõend on abielluja elukoha- või kodakondsusriigi väljastatud dokument, millega tema elukoha- või kodakondsusriigi pädev asutus kinnitab, et isikul puuduvad takistused abielu sõlmimiseks tema elukoha- või kodakondsusriigi õiguse järgi.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tõend kehtib sellel märgitud ajani, kuid mitte kauem kui kuus kuud selle väljastamisest arvates. Tõend peab abielu sõlmimise ajal kehtima.

(3) Abieluvõimetõendi peab esitama isik, kelle elukoht on välisriigis või kes on elanud Eestis alla kuue kuu vahetult enne abiellumisavalduse esitamist.

(4) Määratlemata kodakondsusega isik, kellele on väljastatud Eesti pikaajalise elaniku elamisluba või alaline elamisõigus, ja Eesti kodanik annavad juhul, kui nende elukoht on välisriigis või kui nad on elanud Eestis alla kuue kuu vahetult enne abiellumisavalduse esitamist ning kui nad ei saa mõjuval põhjusel abieluvõimetõendit esitada, perekonnaseisuametniku juures abielu sõlmimise menetluse käigus kirjaliku kinnituse selle kohta, et takistused abielu sõlmimiseks puuduvad. Kinnitus asendab abieluvõimetõendit.

(5) Välisriigi kodanikule, kelle elukoht on välisriigis või kes on elanud Eestis alla kuue kuu vahetult enne abiellumisavalduse esitamist ja kes mõjuval põhjusel ei saa abieluvõimetõendit esitada, võib kohus, kelle tööpiirkonnas kavatakse abielu sõlmida, anda loa abielu sõlmimiseks ilma tõendita. Luba kehtib kuus kuud.

(6) Abieluvõimetõendit ei pea esitama isik, kes on Eestis elanud vähemalt kuus kuud vahetult enne abiellumisavalduse esitamist ja kelle perekonnaseisuandmed kajastuvad rahvastikuregistris.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 40. Eesti elaniku ja Eesti kodaniku abieluvõimetõend

(1) Kui Eesti elanik või Eesti kodanik soovib abielluda väljaspool Eestit, antakse talle tema taotlusel tõend abieluvõime kohta. Tõendi annab maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus või Eesti konsulaarametnik piirkonnas, kus abielu sõlmitakse. Tõendile võib lisaks vormikohastele andmetele märkida ka muid andmeid, kui see on abielu sõlmimise riigi õiguse kohaselt vajalik.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(2) Abieluvõimetõendi väljaandmise avalduses märgitakse lisaks käesoleva seaduse § 9 lõikes 5 nimetatud andmetele, millisesse riiki tõend esitatakse ja selle isiku nimi, sugu, isikukood või selle puudumisel sünniaeg, sünnikoht, elukoht ja perekonnaseis, kellega avalduse esitaja abielluda soovib.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3) Ametiasutus ei anna tõendit enne, kui on abielu sõlmimisel nõutavate dokumentide põhjal veendunud selles, et Eesti õiguse kohaselt ei ole abiellumiseks takistusi.

(4) Tõendile tuleb märkida Eesti õigusest tulenevad abielu sõlmimise eeldused.

(5) Abieluvõimetõend kehtib selle väljastamisest arvates kuus kuud.

(6) Kui abieluvõimetõendi väljaandmisest on keeldutud, võib tõendi taotleja pöörduda kaebusega halduskohtusse.

(7) Abieluvõimetõendi vormi ja sellele kantavad andmed kehtestab [valdkonna eest vastutav ministermäärusega](#).

(8) Abieluvõimetõendi väljastamise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

§ 41. Abielu sõlmimise tähtaeg

(1) Abiellumise kuupäev määratakse kokkuleppel abiellujatega. Abielu ei sõlmita varem kui ühe kuu ja hiljem kui kolme kuu möödumisel päevast, millal abiellujad on perekonnaseisuasutusele esitanud abiellumisavalduse.

(2) Perekonnaseisuametnik võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtaega mõjuvatel põhjustel lühendada või pikendada. Tähtaega võib pikendada kuni kuue kuuni abiellumisavalduse esitamisest arvates.

(3) Kui perekonnaseisuametnikul tekib kahtlus abiellumisavalduses esitatud andmete, välja arvatud statistiliste andmete õigsuses, pikendatakse abielu sõlmimise tähtaega ning selgitatakse välja õiged andmed. Tähtaega võib pikendada kuni käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tähtajani. Kui abielu sõlmimise takistust ei kõrvaldata, jäetakse abielu sõlmimata.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(4) Kui abiellujad ei ilmu määratud ajal abielu sõlmima ega teata ilmutata jäämise põhjust, loetakse, et nad ei ole abielu sõlmimise avaldust esitanud.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

2. jaotis

Abielu sõlmimise kinnitamine ja abielukande tegemine

§ 42. Abielukanne

(1) Abielu sõlmimist perekonnaseaduse kohaselt kinnitanud perekonnaseisuametnik kirjutab vahetult pärast abiellujatelt jaatava vastuse saamist abielukande eeltäidetud väljatrükile kellaja, esitab väljatrüki abiellunutele allkirjastamiseks ning allkirjastab seejärel väljatrüki ka ise.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Perekonnaseisuametnik teeb abielukande rahvastikuregistris abielu sõlmimise päeval või hiljemalt sellele järgneval tööpäeval. Pärast kande tegemist kannab perekonnaseisuametnik abielukande eeltäidetud väljatrükile kande numbri ja kuupäeva, oma nime ning allkirja. Eelmises lauses nimetatud kande väljatrükk loetakse käesoleva seaduse § 7 lõikes 10 sätestatud väljatrükiks.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3) Kui perekonnaseisuametnikule esitatud abiellumisavalduse kohaselt on abikaasade valitud varasuhteks vara juurdekasvu tasaarvestus või varalahusus, kannab perekonnaseisuametnik varasuhte andmed hiljemalt abielu sõlmimise päevale järgneval tööpäeval rahvastikuregistri vahendusel abieluvararegistrisse.

[RT I, 21.12.2016, 1- jõust. 01.03.2018]

(4) Abielu registreerimisel kantakse rahvastikuregistrisse järgmised andmed:

- 1) mõlema abielluja isikunimi, isikukood ja elukoht;
- 2) abielu sõlmimisel valitud uus perekonnanimi;
- 3) abielu sõlmimise kuupäev, kellaaeg ja koht;
- 4) abielu sõlmimist kinnitanud perekonnaseisuametniku nimetus;
- 5) [kehtetu -RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]
- 6) kui abielluja oli varem abielus, siis eelmise abielu lõppemise alus;
- 7) abiellumisest tingitud muudatused vanema hooldusõiguses.

(5) Abielu sõlmimise kohana registreeritakse vastav maakond ja linn või vald.

(6) Abielu sõlmimist perekonnaseaduse kohaselt kinnitanud vaimulik kirjutab vahetult pärast abiellujatelt jaatava vastuse saamist abielukandele kellaja ning esitab abiellunutele allkirjastamiseks abielukande ja seejärel allkirjastab kande ka ise.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(7) Vaimulik edastab kolme tööpäeva jooksul pärast abielu sõlmimise kinnitamist abiellunute allkirjastatud paberil abielukande ning käesoleva seaduse § 37 lõikes 2 nimetatud abiellumisavalduse koguduse asukohajärgsele maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksusele. Maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus võtab paberil abielukande andmed andmehõivega rahvastikuregistrisse üle hiljemalt abielukande saamisele järgneval tööpäeval. Seejärel kannab maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksuse perekonnaseisuametnik vaimuliku koostatud paberil abielukandele andmehõivekande numbri ja kuupäeva, oma nime ning allkirja. Andmehõivekandele lisatakse viide vaimuliku koostatud abielukandele.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(7¹) Kui vaimulikule esitatud abiellumisavalduse kohaselt on abikaasade valitud varasuhteks vara juurdekasvu tasaarvestus või varalahusus, kannab perekonnaseisuametnik varasuhte andmed hiljemalt käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud andmehõivekande tegemise päevale järgneval tööpäeval rahvastikuregistri vahendusel abieluvararegistrisse.

[RT I, 21.12.2016, 1- jõust. 01.03.2018]

(8) Abielu sõlmimise avalduste, abielukannete ja abielutõendite plangid väljastab vaimulikule koguduse asukohajärgne maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus, kes juhendab vaimulikke abielu sõlmimisega seotud dokumentide täitmise küsimustes.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(9) Abielukande tegemise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras. Abielu peab olema võimalik sõlmida perekonnaseisuametnikule või riigilõivu eest ilma kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 30 lõikes 3 sätestatud teenuse eest tasu maksmata kõikidel tööpäevadel.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

§ 43. Abielutõend

(1) Abielu sõlmimise tõendamiseks väljastatakse kinnitatud väljavõtte järgmistest rahvastikuregistri andmetest:

- 1) mõlema abikaasa isikunimi, isikukood ja sünniaeg;

- 2) abielueelne perekonnanimi, kui isik valis abiellumisel uue perekonnanime;
- 3) abielu sõlmimist kinnitanud perekonnaseisuasutuse nimetus;
- 4) abielu sõlmimise kuupäev.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]
- 5) [kehtetu - RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Abikaasade isikunimed esitatakse abielutõendil kande tegemise seisuga. Lahutatud abikaasa kohta antakse abielutõend vaid koos märkusega abielulahutuse kohta. Avaldaja soovil lisatakse väljavõtte nimeses tehtud muudatustest.

- (3) Taotluse korral lisatakse väljavõtte muudest andmetest.
- (4) Abielutõendi vormi kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#)määrusega.
- (5) Abielutõendi väljastamise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

4. jagu Abielu lahutamine

§ 44. Abielu lahutamise avaldus

- (1) Abielu lahutamiseks esitavad abikaasad perekonnaseisuasutuses isiklikult ühise kirjaliku avalduse.
- (2) Avalduses väljendavad abikaasad soovi lahutada abielu ning kinnitavad, et neil ei ole vaidlusi abielu lahutamiseiga seotud asjaolude üle. Lisaks eelnimetatule märgitakse avalduses:
 - 1) lahutatava abielu sõlmimise aeg ja koht;
 - 2) perekonnanimi pärast abielu lahutamist, kui abikaasa soovib taastada lahutatava abielu eel viimati kantud või esimese abielu eel viimati kantud perekonnanime;
 - 3) mitmendat abielu lahutatakse;
 - 4) ühiste laste arv.
- (3) Abielu lahutamise avaldusele lisatakse abielu sõlmimist tõendav dokument.
- (4) Kui abikaasa ei saa mõjuval põhjusel ühise avalduse esitamiseks isiklikult perekonnaseisuasutusse ilmuda, võib ta esitada notariaalselt tõestatud eraldi avalduse.
- (5) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 3 ja 4 nimetatud andmeid kogutakse statistilisel eesmärgil ning avaldajale teatatakse, et nende esitamine on vabatahtlik.

§ 45. Abielu lahutamise tähtaeg

- (1) Abielu ei lahutata varem kui ühe kuu ja hiljem kui kolme kuu möödumisel käesoleva seaduse §-s 44 nimetatud avalduse esitamisest.
- (2) Avalduse vastuvõtmisel määrab perekonnaseisumetnik kindlaks abielulahutuspäeva, mis tehakse teatavaks mõlemale abikaasale.

(2¹) Kui abikaasa ei saa mõjuval põhjusel abielu lahutamise ühise avalduse esitamiseks perekonnaseisuasutusse ilmuda ja ta esitab notariaalselt tõestatud eraldi avalduse, tehakse abielu lahutamise kuupäev teatavaks avalduse isiklikult perekonnaseisuasutuses esitanud abikaasale ning abielu lahutamise kuupäev loetakse sellega mõlemale abikaasale teatavaks tehtuks.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]
- (3) Kui abikaasadel ei ole mõjuvatel põhjustel võimalik määratud päeval perekonnaseisuasutusse ilmuda, teatavad nad sellest perekonnaseisuasutusele, kes määrab abielulahutuseks uue tähtpäeva.
- (4) Kui abikaasad ei ilmu määratud ajal perekonnaseisuasutusse abielu lahutama ega teata ilmutamata jäämise põhjust, loetakse, et nad ei ole abielu lahutamise avaldust esitanud.
- (5) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud abielu lahutamise kuupäeva muutmiseks võib avalduse esitada üks abikaasadest. Sel juhul tehakse abielu lahutamise uus kuupäev teatavaks avalduse isiklikult perekonnaseisuasutuses esitanud abikaasale ning abielu lahutamise uus kuupäev loetakse sellega mõlemale abikaasale teatavaks tehtuks.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 46. Abielu lahutamine

(1) Perekonnaseisumetnik lahutab abielu mõlema abikaasa kohalolekul perekonnaseaduses sätestatud tingimustel. Abielu lahutamisel maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksuses eeldatakse, et isiku elukoht on isiku rahvastikuregistrisse kantud elukoht.
[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(2) Abielu lahutav perekonnaseisumetnik esitab lahutajatele allkirjastamiseks lahutuskande eeltäidetud väljatrüki.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3) Abielu lahutamise registreerib perekonnaseisumetnik kohe rahvastikuregistris vastavalt käesoleva seaduse §-le 48.

§ 47. Abielu lahutamine abikaasa kohalolekuta

Abielu võib lahutada ühe abikaasa kohalolekuta, kui ta mõjuval põhjusel ei saa perekonnaseisuasutusse ilmuda ja esitatakse tema notariaalselt tõestatud või konsulaarametniku tõestatud nõusolek abielu lahutamiseks tema kohalolekuta.

§ 48. Abielulahutuse kanne

(1) Abielulahutuse registreerimisel kantakse rahvastikuregistrisse järgmised andmed:

- 1) mõlema abikaasa isikunimi ja isikukood;
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]
- 2) abielueelne perekonnanimi, kui abikaasa soovib taastada abielu eel viimati kantud perekonnanime või esimese abielu eel viimati kantud perekonnanime;
- 3) abielu lahutamise aeg ja koht;
- 4) abielu lahutanud asutuse nimetus.

(2) Abielulahutuse kanne tegemise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

(3) Abielulahutuse kanne tehakse rahvastikuregistris abielu lahutamise päeval. Pärast kanne tegemist kannab perekonnaseisumetnik lahutuskande eeltäidetud väljatrükile kanne numbri ja kuupäeva, oma nime ning allkirja. Eelmises lauses nimetatud kanne väljatrükk loetakse käesoleva seaduse § 7 lõikes 10 sätestatud väljatrükiks.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 49. Abielulahutuse tõend

(1) Abielu lahutamise tõendamiseks väljastatakse kinnitatud väljavõte järgmistest rahvastikuregistri andmetest:

- 1) mõlema lahutatud abikaasa isikunimi, isikukood ja sünniaeg;
- 2) perekonnanimi pärast abielu lahutamist, kui lahutatud abikaasa taastas abielu eel viimati kantud perekonnanime või esimese abielu eel viimati kantud perekonnanime;
- 3) abielu lahutanud asutuse nimetus;
- 4) abielu lahutamise kuupäev;
- 5) kanne number.

(2) Taotluse korral lisatakse väljavõte muudest andmetest.

(3) Abielulahutuse tõendi vormi kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#)määrusega.

(4) Abielulahutuse tõendi väljastamise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

3¹. peatükk

SOO MUUTMISEGA SEOTUD ANDMETE REGISTREERIMINE

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 49¹. Rahvastikuregistri andmete muutmise soo muutmise tõttu

(1) Rahvastikuregistri andmete muutmiseks soo muutmise tõttu esitab isik maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksusele kirjaliku avalduse ja arstliku ekspertiisikomisjoni otsuse soo muutmise kohta.
[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(2) Soo muutmisel kantakse rahvastikuregistrisse järgmised andmed:

- 1) eesnimi, sugu ja isikukood;
- 2) avaldaja perekonnanime nimeseaduse §-s 15 sätestatud tingimustel.

(3) Sugu muutnud isikuga seotud muid andmeid ja perekonnaseisukandeid rahvastikuregistris ei muudeta.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 49². Soo muutmise tõend

- (1) Sugu muutnud isikule väljastatakse perekonnaseisuandmete väljavõtte soo andmete muutmise kohta.
- (2) Soo muutmise tõendi vormi kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#)määrusega.
- (3) Taotluse korral lisatakse soo muutmise tõendile väljavõtte muudest andmetest.
- (4) Soo muutmise tõendi väljastamise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

4. peatükk ANDMEHÕIVE VÄLISRIIGI PEREKONNASEISUDOKUMENDI ALUSEL

§ 50. Eesti elaniku ja Eesti kodaniku perekonnaseisuandmete muutmine ja lisamine

(1) Kui isiku perekonnaseisu muudatused on kinnitatud või tuvastatud välisriigis, kantakse muutunud või tekkinud perekonnaseisuandmed andmehõivekandega rahvastikuregistrisse juhul, kui muudatusi Eestis tunnustatakse. Andmed kantakse rahvastikuregistrisse andmehõivekandega välisriigi perekonnaseisudokumendilt ulatuses, milles Eestis vastavaid perekonnaseisuandmeid registreeritakse. Kui välisriigi dokumendil puuduvad eelmises lauses nimetatud andmed, otsustab kannet tegev ametnik, kas olemasolevate andmete alusel teha andmehõivekanne või mitte.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(2) Isik, kelle andmed on kantud rahvastikuregistrisse, on kohustatud esitama Eesti perekonnaseisuasutusele avalduse oma perekonnaseisu toimunud muudatuse registreerimiseks, kui see on aset leidnud välisriigis, ja esitama muudatuse rahvastikuregistrisse kandmiseks vajalikud dokumendid. Avaldusi võtavad vastu kõik maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksused. Avalduse võib esitada suuliselt.
[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(3) Andmehõivekandele lisatakse viide välisriigi perekonnaseisudokumendile vastavalt käesoleva seaduse § 6 lõikele 3.

(4) Andmehõive võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud juhul teha ametiülesande korras.

(5) Välisriigis registreeritud perekonnaseisuandmetel põhinevad andmed tähistatakse Eesti perekonnaseisuasutuse kinnitatud või tuvastatud asjaoludest erinevalt ning väljavõtte tegemisel viidatakse, et kanne aluseks olev perekonnasündmus on aset leidnud välisriigis.

§ 51. Muude isikute perekonnaseisuandmete muutmine ja lisamine

(1) Kui Eestis taotleb perekonnaseisutoimingute tegemist käesoleva seaduse §-s 50 nimetatata isik, peab ta andmehõivekande tegemiseks esitama perekonnaseisuametniku põhjendatud nõudmisel enda kohta järgmistel juhtudel järgmised välisriigi perekonnaseisudokumendid:

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

- 1) välisriigi sünnitõendi juhul, kui taotletakse oma lapse sünniandmete registreerimist, abielu sõlmimist või lahutamist;
- 2) välisriigi abielutõendi, kui abielus olev isik taotleb oma lapse sünniandmete registreerimist või abielu lahutamist Eesti perekonnaseisuasutuses;
- 3) välisriigi abielulahutuse tõendi, kui lahutatud isik taotleb oma lapse sünniandmete registreerimist või abielu sõlmimist Eesti perekonnaseisuasutuses.

(2) Andmehõive tegemisel kohaldatakse käesoleva seaduse § 50.
[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

5. peatükk HALDUSJÄRELEVALVE PEREKONNASEISUTOOIMINGUTE TEGEMISE ÜLE

§ 52. Haldusjärelevalve perekonnaseisutoimingute tegemise üle

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

(1) Haldusjärelevalvet linna- ja vallavalitsuse ning vaimuliku poolt perekonnaseisutoimingute tegemisel käesoleva seaduse ning teiste perekonnaseisutoimingutega seotud õigusaktide järgimise ja tegevuse otstarbekuse üle teostab Siseministeerium.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(2) [Kehtetu -RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(3) Kui Siseministeerium peab vajalikuks, et Justiitsministeerium teostaks haldusjärelevalvet notari perekonnaseisutoimingute tegemise seaduslikkuse üle, pöördub ta haldusjärelevalve teostamise taotlusega Justiitsministeeriumi poole.

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

(4) [Kehtetu -RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

§ 53. Ettekirjutus

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

Kui järelevalve teostaja leiab, et järelevalve käigus avastatud rikkumised on tingitud perekonnaseisuametniku teadmiste või oskuste puudumisest, võib ta teha perekonnaseisuametnikule käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 sätestatud eksami tegemise ettekirjutuse.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

6. peatükk SEADUSE RAKENDAMINE

§ 54. Andmehõivevigade parandamine

Käesoleva seaduse §-s 12 sätestatud korras parandatakse ka vigu, mis on tekkinud perekonnaseisuaktide andmete sisestamisel rahvastikuregistrisse. Kandes viidatakse muutmise põhjusele.

§ 54¹. Andmehõive enne 2010. aasta 1. juulit koostatud Eesti perekonnaseisuaktilt

(1) Enne 2010. aasta 1. juulit koostatud perekonnaseisuaktilt kantakse perekonnaseisuandmed rahvastikuregistrisse andmehõivekandega isiku avalduse alusel või ametiülesande korras. Avalduse võib esitada suulises vormis.

(2) Kande tegemisel kantakse rahvastikuregistrisse andmed perekonnaseisuaktilt ulatuses, milles Eestis vastavaid kandeid tehakse. Andmete rahvastikuregistrisse kandmisel arvestatakse vastavasse akti kantud andmekooseisu.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

(3) Enne 2010. aasta 1. juulit koostatud perekonnaseisuaktilt andmehõivekande tegija ei pea vastama perekonnaseisuametnikule esitatud nõuetele.

[RT I, 31.12.2015, 31- jõust. 01.01.2016]

§ 55. Enne käesoleva seaduse jõustumist ametisse nimetatud perekonnaseisuametniku ülesandeid täitvad ametnikud ja vaimulikud

(1) Ametnikud, kes käesoleva seaduse jõustumise hetkeks on ametisse nimetatud ja kelle ametijuhendijärgseks teenistusülesandeks on perekonnaseisutoimingute tegemine, ning samuti vaimulikud, kes soovivad jätkata abielu sõlmimisega seotud perekonnaseisutoimingute tegemist, peavad enne käesoleva seaduse jõustumist sooritama käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 nimetatud eksami.

(2) Käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 nimetatud eksami sooritamise järel antakse ametnikule perekonnaseisuametnikuna tegutsemise õigus. Eksami mittesooritamisel kaotab ametnik õiguse teha perekonnaseisutoiminguid ja see võib olla aluseks tema teenistusest vabastamiseks avaliku teenistuse seaduse alusel.

(3) Eksami sooritanud vaimulik saab käesoleva seaduse § 17 lõikes 1 nimetatud õiguse viieks aastaks. Pärast viie aasta möödumist kohaldatakse § 17 lõikes 2 sätestatud. Eksami mittesooritanud vaimulik kaotab õiguse abielude sõlmimist kinnitada.

§ 55¹. Enne 2014. aasta 1. jaanuari sooritatud perekonnaseisuametniku eksami kehtivusaeg

(1) Enne 2014. aasta 1. jaanuari sooritatud perekonnaseisuametniku eksam kehtib viis aastat perekonnaseisuametnikuna tegutsemise õiguse andmise päevast arvates.

(2) Enne 2014. aasta 1. jaanuari väljastatud tunnistustel märgitud perekonnaseisuametnikuna tegutsemise õiguse kehtivus lõpeb viie aasta möödumisel vastava õiguse andmise kuupäevast. Pärast viie aasta möödumist kohaldatakse käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 sätestatud.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 55². Enne 2010. aasta 1. juulit jõustunud surnuks tunnistamise kohtulahendi alusel surma registreerimine

(1) Enne 2010. aasta 1. juulit jõustunud surnuks tunnistamise kohtulahendi alusel registreerib surma maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud juhul esitatakse maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksusele kirjalik avaldus surma registreerimiseks ja surnuks tunnistamise kohtulahend. Maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksuse perekonnaseisuametnik võib surnuks tunnistamise kohtulahendi alusel registreerida surma ka ametiülesande korras.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(3) Surnuks tunnistamise kohtulahendi alusel tehakse surmakanne ja surma registreerimise avalduse esitajale väljastatakse tema soovil surmatõend.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 55³. Enne 1995. aasta 1. jaanuari kohtus toimunud abielulahutuse registreerimine

(1) Enne 1995. aasta 1. jaanuari tehtud abielulahutuse kohtuotsuse alusel registreerib abielu lahutuse maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksus.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud juhul esitatakse maakonnakeskuse kohaliku omavalitsuse üksusele kirjalik avaldus abielulahutuse registreerimiseks koos kohtuotsuse ning riigilõivu tasumist tõendava dokumendiga või andmetega, mis võimaldavad riigilõivu tasumist kontrollida. Avalduse võib esitada ka ainult üks abikaasast.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(3) Abielulahutus registreeritakse lahutusandega kohtuotsuse andmete alusel ning lahutusotsuse registreerimisavalduse esitajale väljastatakse tema soovil abielulahutuse tõend.

[RT I, 22.11.2013, 1- jõust. 01.01.2014]

§ 56. Perekonnaseisudokumentide üleandmine avalikku arhiivi

Säilitatavad perekonnaseisudokumendid antakse üle avalikku arhiivi, kui neid ei vajata enam oma ülesannete täitmiseks, kuid hiljemalt 110 aastat pärast nende koostamist.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

§ 56¹. Enne 2018. aasta 1. jaanuari algatatud perekonnaseisutoimingute menetlemise pädevus

(1) Enne 2018. aasta 1. jaanuari maavalitsuses algatatud perekonnaseisutoimingute menetluses läheb asja lahendamine maavalitsuse tegevuse lõppemisel üle asjaomase maavalitsuse asukohajärgsele maakonnakeskuse kohalikule omavalitsusele, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud juhul.

(2) Tallinna Perekonnaseisuametis algatatud perekonnaseisutoimingute menetlus jääb Tallinna Perekonnaseisuametile.

(3) Ida-Viru Maavalitsuse Narva filiaalis algatatud perekonnaseisutoimingute menetluses läheb asja lahendamine Ida-Viru Maavalitsuse tegevuse lõppemisel üle sellele kohaliku omavalitsuse üksusele, kuhu kuulub Narva linn. Kui perekonnaseisutoimingute menetluse on algatanud Ida-Viru Maavalitsus asukohaga Jõhvis, läheb asja lahendamine Ida-Viru Maavalitsuse tegevuse lõppemisel üle sellele kohaliku omavalitsuse üksusele, kuhu kuulub Jõhvi linn.

[RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

§ 56². Perekonnaseisuatmetniku eksami korraldamine

(1) Perekonnaseisuasutuse pädevuse muutumisel võib asutuse uuele pädevusele vastava perekonnaseisuatmetnikuna tegutsemise õiguse andmiseks korraldada koolitust ja eksami enne pädevuse muutumise jõustumist. Pärast eksami sooritamist valdkonna eest vastutava ministri antud perekonnaseisuatmetnikuna tegutsemise õigus jõustub perekonnaseisuasutuse pädevuse muutumise jõustumisel.

(2) Perekonnaseisuasutuse pädevuse muutumisel maavalitsuste tegevuse lõpetamise tõttu korraldab käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud koolituse ja eksami Siseministeerium, lähtudes maavalitsuses perekonnaseisuatmetnikuna tegutsemise õigust taotlevate ametnike koolituse ja eksami korrast. [RT I, 04.07.2017, 1- jõust. 14.07.2017]

§ 57.–§ 66.[Käesolevast tekstist välja jäetud.]

§ 67. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2010. aasta 1. juulil.

(2) Käesoleva seaduse § 3 lõiked 3 ja 4, § 4 lõiked 3 ja 5 ning § 57 jõustuvad üldises korras. [RT I 2010, 20, 103- jõust. 18.05.2010]

(3) Käesoleva seaduse § 4 lõikes 4 nimetatud määrus jõustub määruuses sätestatud ajal.

(4) Alates 2010. aasta 1. juunist esitatakse perekonnaseisuasutusele abiellumiseks käesoleva seaduse §-s 37 sätestatud nõuetele vastav abiellumisavaldus ja lahutamiseks käesoleva seaduse §-s 44 sätestatud nõuetele vastav abielu lahutamise avaldus. [RT I 2010, 20, 103- jõust. 18.05.2010]